

Mál nr. 341/2019**M og
V vegna sjúklingatryggingar læknis X****Skaðabótaábyrgð skv. lögum um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 vegna læknismeðferðar árið 2017.****Gögn.**

Málskot, móttakið 7. október 2019 ásamt fylgigögnum 1-3.

Bréf V, dags. 29. október 2019.

Viðbótarathugasemdir lögmanns M, dags. 4. nóvember 2019.

Viðbótargögn frá V, móttakin í desember 2019.

Athugasemdir lögmanns M við viðbótargögn V, með bréfi dags. 13. janúar 2020.

Málsatvik.

M gekkst undir læknismeðferð hjá X í ágúst 2017 lýsir tjóni sem hún telur rakið til þeirrar læknismeðferðar í málskoti og hefur krafist bóta úr sjúklingatryggingu X hjá V vegna þess tjóns.

Í gögnum frá X kemur fram að M hafi verið vísað til X til læknismeðferðar í ágúst 2017 vegna verkja inni í endaparmi. Í gögnunum kemur fram að hinn 31. ágúst 2017 var gerð ómskoðun á verkjasvæði þar sem M var svæfð og kom þar í ljós að lítil sepi var í endaparmi sem og sár þar í kring. Sepinn var fjarlægður og sár hreinsað. X lýsir því þannig að M hafi leitað til hennar með símtölum 20. og 28. september 2017 og skoðun hafi síðan farið fram 2. október sama ár. Þar hafi komið fram að M hafi haft óþægindi en X veitt ráðleggingar og skrifað upp á græðandi lyf m.t.t. þess hversu stuttur tími hafi liðið frá aðgerð. X lýsir því síðan í skýrslu sinni um málið að næsta viðtal og skoðun hafi átt sér stað 19. mars 2018 þar sem M lýsir nokkrum óþægindum og símtali 23. mars 2018 þar sem M hafði mikla verki. Aðgerð hafi síðan verið framkvæmd 6. apríl 2018 þar sem fjarlægður hafi verið annar sepi og greind rifa (fissure in ano). Í næstu heimsóknum M til X 20. apríl og 31. maí 2018 hafi síðan líðan M verið miklu betri.

Í kröfubréfi M til V, dags. 7. nóvember 2018 kemur fram að M telji sig hafa orðið fyrir tjóni í skilningi laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 þar sem læknismeðferð X hafi haft í för með sér miklar kvalir fyrir hana allt frá því að aðgerð fór fram 31. ágúst 2017 og að haga hefði mátt eftirfylgni betur í kjölfar hennar auk þess sem ósanngjarnt sé að M þoli þá miklu fylgikvilla sem fylgdu aðgerðinni bóta laust. Vísaði M til 1. og 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu sem og þess að vægari kröfur væru gerðar til bótaábyrgðar skv. bótareglum laganna en almennt í skaðabótarétti. Í málskoti er óþægindum M í kjölfar aðgerðar lýst og að hún hafi leitað oft til læknis vegna verkja eftir aðgerðina 31. ágúst 2017 og hafi þurft að þola miklar kvalir í 8 mánuði og verið óvinnufær um tíma. Einnig voru gerðar athugasemdir við að V hafi komist að niðurstöðu um bótaskyldu án þess að upplýsa M um þau gögn sem félagið hafði vegna málsins.

Nefndin óskaði eftir því að fá öll gögn málsins með tölvupósti 2. desember 2019 og mat það svo að til þess að komast að niðurstöðu þyrfti að veita M tækifæri til að sjá gögnin og gera athugasemdir við þau. Þær athugasemdir bárust nefndinni 13. janúar 2020, en vegna leyfis formanns nefndarinnar var málið ekki tekið aftur til afgreiðslu á fundi nefndarinnar fyrr en 11. febrúar sl.

M telur að skilyrði 1. og 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu séu uppfyllt varðandi tjón sitt og telur að X hafi ekki fylgt sjúklingnum M eftir eins og hún hefði átt að gera m.v. einkenni hennar eftir aðgerð og að átta mánaða verkjatímabil hafi átt að gefa það til kynna. M ítrekar einnig í seinni gögnum að vægari sönnunarkröfur séu gerðar í þeim lögum til bótaábyrgðar.

V hafnar því að skilyrði laga um sjúklingatryggingu um skaðabótaskyldu séu uppfyllt og vísar til þess að engin læknisfræðileg gögn hafi fylgt með kröfu M um bætur og ekki sé sýnt fram að að haga hefði mátt meðferð M með öðrum hætti en gert var.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 1. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu eiga sjúklingar, sbr. 2. gr. laga um réttindi sjúklinga, sem verða fyrir líkamlegu tjóni hér á landi í tengslum við rannsókn eða sjúkdómsmeðferð m.a. hjá heilbrigðisstarfsmanni sem starfar sjálfstætt og hlotið hefur löggildingu landlæknis, rétt til bóta samkvæmt lögunum. Samkvæmt 1. tl. 2. gr. laganna skal greiða bætur án tillits til þess hvort einhver ber skaðabótaábyrgð samkvæmt reglum skaðabótaréttarins, enda megi að öllum líkindum ætla að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. Skv. 4. tl. 2. gr. laganna skal m.a. bæta tjón sem hlýst af fylgikvilla sem er meiri en svo að sanngjarnt sé að sjúklingur þoli hann bótalest.

Í þessu máli liggur fyrir að M hafði óþægindi í endaparmi þegar hún leitaði til læknisins X og var framkvæmd skoðun sem leiddi til aðgerðar 31. ágúst 2017 vegna þess. Í kjölfarið kveðst M hafa leitað oft til lækna vegna verkja og að aðgengi að læknum X hafi ekki verið fullnægjandi. Það hafi síðan ekki verið fyrr en í apríl 2018 sem M hafi hlotið bót meina sinna þegar X hafi framkvæmt aðra aðgerð.

Þó sönnunarkröfur séu vægari til bótaskilyrða þeirra sem tilgreind eru í 2. gr. laga um sjúklingatryggingu verður ekki litið framhá því að skv. 1. tl. 2. gr. verður að sýna fram á að að öllum líkindum hefði mátt komast hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð hefði verið hagað eins vel og unnt var. Engin sönnunargögn liggja fyrir um það og ekki verður ráðið af gögnum málsins hvernig hefði mátt haga meðferð með öðrum hætti en gert var. Því liggja ekki fyrir gögn sem styðja kröfu M um bótaskyldu skv. lögunum, en ekki verður heldur séð að um hafi verið að ræða fylgikvilla í skilningi 4. tl. 2. gr.

Í lögum um sjúklingatryggingu er ekki kveðið á um hlutlæga bótaábyrgð nema vegna tjóns sem hlýst af bilun eða galla í tæki, áhöldum eða búnaði skv. 2. tl. 2. gr. og verða bótareglur annarra töluliða 2. gr. ekki túlkaðir þannig að um sé að ræða hlutlæga ábyrgð.

Af fyrirliggjandi gögnum verður því ekki hægt að fallast á að sýnt hafi verið fram á að skilyrði 2. gr. laga um sjúklingatryggingu séu uppfyllt.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu læknisins X hjá V.

Reykjavík, 18. febrúar 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.